

DECIZIE

10 ianuarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul Ala Cobăneanu

Judecătorii Nicolae Craiu, Mariana Pitic, Luiza Gafton, Iurie Bejenaru

examinând recursul declarat de către Societatea cu răspundere limitată „Volta”, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu răspundere limitată „Volta” împotriva Consiliului Concurenței, intervenient accesoriu Societatea cu răspundere limitată „Eurolumina” cu privire la contestarea actului administrativ, împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 20 aprilie 2017, prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă:

La 13 noiembrie 2015, SRL „Volta” a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Concurenței cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, potrivit dispoziției nr. 12 din 26 noiembrie 2014, Plenul Consiliului Concurenței a inițiat investigația privind prezența elementelor încălcării prevederilor art. 19 alin. (1) lit. a) din Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012, vizînd acțiunile SRL „Volta”, privind folosirea presupusă a fi ilegală parțială a mărcii comerciale „1000kw” care ar aparține SRL „Eurolumina”.

Susține că potrivit Raportului de investigație asupra cazului, inițiat prin dispoziția Plenului Consiliului Concurenței nr. 12 din 26 noiembrie 2014, privind acțiunile SRL „Volta” - SRL „Eurolumina” a fost informat prin scrisoarea Consiliului Concurenței nr. CN-04/199-1407 din 29 septembrie 2014 despre faptul că a depășit termenul de 6 luni de depunere a plîngerii la Consiliul Concurenței prevăzut în art. 14 alin. (5) al Legii concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012.

Menționează că petiționarul și-a exprimat dezacordul în privința scrisorii sus- indicate a Consiliului Concurenței, invocând faptul că presupusele acțiuni de concurență neloială ale reclamantului, „...constituie acțiuni continue, inclusiv până la data de 22 octombrie 2014 (data expedierii scrisorii)”, astfel încât, drept rezultat, Consiliul Concurenței a inițiat investigația asupra plîngerii.

Notează că deși SRL „Volta” a obiectat referitor la esența raportului de investigație asupra cazului dat, cît și în mod evident și pertinent a combătut constatările și concluziile Raportului, totuși a fost adoptată decizia Plenului Consiliului Concurenței nr. CN-57 din 03 septembrie 2015, conform căreia a fost constatată încălcarea de către SRL „Volta” a prevederilor art. 19 alin. (1) lit. a) din Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012, prin folosirea ilegală parțială a mărcii

„1000 KW Centru Comercial” - în privința SRL „Volta”, fiind aplicată o amendă în mărime de 905 252,91 lei.

Consideră ilegală decizia în cauză, și intenționând a soluționa pe cale amiabilă și extrajudiciară cazul dat, la 02 octombrie 2015 s-a adresat Plenului Consiliului Concurenței cu o cerere privind redeschiderea procedurii și reexaminării cazului. Astfel, în viziunea sa este cert faptul că Plenul Consiliului Concurenței în mod eronat a luat în calcul caracterul continuu al potențialelor acțiuni de concurență neloială ale SRL „Volta” la determinarea datei, de la care a început a curge termenul pentru înaintarea plîngerii de către intervenient, or termenul instituit prin prisma art. 14 alin. (5) al Legii concurenței, este unu special și distinct de termenul, în raport cu care se și utilizează sensul continuu al acțiunii de prescripție pentru aplicarea sancțiunii, prevăzut de art. 81 a aceleiași Legi.

Relatează că Plenul Consiliului Concurenței în mod nejustificat a admis spre examinare plîngerea SRL „Eurolumina” depusă cu nerespectarea termenului de prescripție, cu esență de decădere și a emis decizia contestată fără a fi respectată competența și procedura legală, expres definită în lege (competență care eventual îi revenea instanței de judecată).

Susține că actualmente, SRL „Volta” acordă clienților săi cea mai largă gamă de produse electrotehnice. Nomenclatorul de produse oferit de SRL „Volta” cuprinde peste 150 000 de produse și astfel, întreprinderea se bucură de o bună reputație pe piață, pe care și-a construit-o timp de 27 ani, colaborînd în special cu firme de construcții și comerciale, antreprenori, instalatori și cu utilizatori finali din toate domeniile de activitate. Fiind distribuitor de produse de tensiune înaltă, medie și joasă, au fost create și înregistrate următoarele nume de domen - www.*kv; www.*kv, [www. 1 000kv](http://www.1000kv), ultimul fiind obiectul unei dispute.

Invocă că scopul creării și administrării acestor 3 nume de domen, a fost de a prezenta una din caracteristicile produselor electrice cu tensiune înaltă, medie și joasă comercializate, sau care urmează a fi comercializate de reclamant. Astfel, consumatorii (antreprenori sau utilizatori casnici) ar fi interesați de procurarea produselor de tensiune înaltă, medie sau joasă ar fi putut folosi una dintre unitățile de măsură a tensiunii electrice indicate supra, ca motor de căutare în internet și ar fi găsit mai ușor produsele căutate. O asemenea modalitate de marketing, constând în înregistrarea ca și nume de domen a unei caracteristici a produselor vîndute, este o practică cunoscută și deseori întîlnită în comerțul electronic.

SRL „Eurolumina” prin cererea sa către Consiliul Concurenței a invocat că SRL „Volta”, prin utilizarea domeniului www.1000kv.md ar fi utilizat parțial marca invocată, fapt prin care a săvîrșit acte de concurență neloială. Consideră însă că acesta a omis faptul, că marca are protecție doar dacă este folosită în redacția stilizată, pentru care a fost înregistrată protecția. În același timp, a mai fost omis de a se verifica și a constata, dacă marca a fost realmente utilizată și dacă utilizatorului neautorizat a avut de beneficiat și în ce măsură. Pe de altă parte, consideră că urmează a fi verificat și stabilit dacă la caz „există un prejudiciu real cauzat deținătorului mărcii și dacă da - cum se exprimă acest prejudiciu, ca la final să fie corespunzător și proporțional sancționată SRL „Volta” în speța dată.

Consideră că omisiunile principale evidențiate sunt cele care dictează vicierea actului administrativ contestat și justifică anularea acestuia.

Prin urmare, solicită SRL „Volta” anularea deciziei Plenului Consiliului Concurenței nr. CN-57 din 03 septembrie 2015.

Prin încheierea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 26 octombrie 2015, pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Volta” a fost strămutată pentru examinare conform competenței - Curții de Apel Chișinău.

În cadrul ședinței de judecată din 24 decembrie 2015, reprezentantul pârâtului Consiliul Concurenței a depus o cerere în temeiul art. 67 alin. (3) CPC, prin care a solicitat atragerea în proces în calitate de intervenient accesoriu a SRL „Eurolumina”.

Prin încheierea protocolară din 24 decembrie 2015, a fost admisă cererea reprezentantului pârâtului Consiliul Concurenței cu privire la atragerea în proces în calitate de intervenient accesoriu SRL „Eurolumina”.

Prin hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 20 aprilie 2017 a fost respinsă acțiunea SRL „Volta” ca fiind neîntemeiată.

La 27 noiembrie 2017 SRL „Volta” a declarat recurs împotriva hotărîrii primei instanțe, cerînd admiterea recursului, casarea hotărîrii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărîri de admitere a acțiunii.

Recurentul SRL „Volta” în motivarea recursului a indicat că nu este de acord cu hotărîrea primei instanțe deoarece este emisă cu încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, prima instanță nu a aplicat o lege care trebuia să fie aplicată și a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată, precum și a interpretat în mod eronat legea, concluziile expuse în hotărîre sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, iar aprecierea probelor de către prima instanță a fost arbitrară. După cum atestă materialele pricinii, instanța de judecată în justificarea soluției sale a neglijat prevederile art. 118 alin. (3) CPC.

La fel, instanța de judecată a neglijat și competența atribuită, în special prin art. 4, 5, 6 CPC încît instanța de fond așa și nu a exercitat apărarea intereselor legitime ale reclamantei, care era justificată să pretindă o astfel de apărare, prin anularea actului contestat și somare la restituirea banilor.

Prima instanță a declinat competența stabilirii și verificării mărimii amenzii contestată doar pîrîtului, neaplicînd corespunzător art. 4,5,6 CPC, or, întru respectarea sarcinii stabilite de art. 183 CPC, cu ajutorul obiectului și a motivelor de fapt, instanța de judecată urma să facă încadrarea, precizînd legea care urmează a fi aplicată litigiului.

Astfel, consideră că afirmațiile primei instanțe sunt de natură evazivă și lipsite de temei juridic.

În conformitate cu art.434 alin.(1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei redactate.

Din actele pricinii rezultă că hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 20 aprilie 2017 a fost recepționată de către reprezentantul SRL „Volta”, Viorel Chetrușcă la 25 septembrie 2017, iar la 27 noiembrie 2017, adică în termenul prevăzut de lege ultimul a declarat recurs.

La 05 ianuarie 2018, Consiliul Concurenței a depus referință prin care a solicitat respingerea recursului declarat de către SRL „Volta” și menținerea hotărîrii primei instanțe.

Prin prisma art. 444 Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea hotărîrii primei instanțe din următoarele considerente.

În conformitate cu art.445 alin.(1) lit.a) Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe.

Din actele pricinii rezultă că la 07 aprilie 2014, BAA „GSP-Lex” a solicitat SRL „Volta”, în interesele SRL „Eurolumina” suspendarea activității domeniului www.1000kv.md (f.d. 91-93).

Potrivit scrisorii ÎS „MoldData” nr. 204 din 08 august 2014, s-a relatat că domeniul sus menționat a fost atribuit ca fiind vacant, iar temeuri legale pentru ca ÎS „MoldData” să dispună anularea acestuia, și anume o hotărîre judecătorească sau hotărîre a arbitrajului internațional corespunzătoare - lipsește (f.d. 94).

La 25 septembrie 2014 SRL „Eurolumina” a depus la Consiliul Concurenței plîngerea nr. 1870, prin care a denunțat utilizarea pretins ilicită de către SRL „Volta”, parțial a mărcii petiționarului și a solicitat sancționarea reclamantului (f.d. 87-89).

Prin dispoziția Plenului Consiliului Concurenței nr. 12 din 26 noiembrie 2014 s-a dispus inițierea, la plîngerea SRL „Eurolumina”, a investigației privind semnele încălcării prevederilor art. 19 alin. (1) lit. a) al Legii concurenței, referitor la acțiunea SRL „Volta”, privind folosirea presupus a fi ilegală, parțială a mărcii comerciale „1000kw”, deținute de SRL „Eurolumina” (f.d. 19).

Prin scrisoarea pîrîtului nr. CN-04/244-1816 din 19 decembrie 2014 adresată SRL „Volta” s-au solicitat informații și acte, și anume copia certificatului de înregistrare, copia extrasului din Registrul de stat al persoanelor juridice, cînd și cu ce scop SRL „Volta” a înregistrat domeniul 1000kv.md - data la care SRL „Volta” a început să utilizeze domeniul indicat (cu prezentarea dovezilor ce atestă faptul dat), altă informație relevantă la subiect (f.d. 98).

Potrivit scrisorii SRL „Eurolumina” nr. 102 din 10 martie 2015, adresată pîrîtului, aceasta are înregistrată din 30 decembrie 2008 domeniul 1000kv.md, care pretinde a fi cunoscut consumatorilor, iar despre domeniul reclamantului 1000 kv.md, nu a cunoscut și nici nu putea cunoaște (f.d. 96-97).

Conform procesului-verbal de cercetare la fața locului nr. 26 din 27 iulie 2015 s-a constatat că în urma efectuării operațiunilor de căutare în cadrul motorului de căutare „Google”, la imprimarea pentru căutare a „1000kw.md” motorul de căutare redirectionează instantaneu către pagina www.horoz.md, pe care se regăsește la compartimentul contacte adresa magazinului reclamantului, iar ulterior către pagina web www.volta.md (f.d. 305).

Raportul de investigație întocmit în baza dispoziției indicate, prin care s-au stabilit semnele concurenței neloiale în raport cu întreprinderea concurentă SRL „Eurolumina”, manifestate prin folosirea ilegală a mărcii în perioada anilor 2013-2015, comportament interzis, prevăzut de art. 19 alin. (1) lit. a) al Legii concurenței, cu propunerea de constatare a încălcării nominalizate și aplicarea sancțiunii, a fost remis în adresa reclamantului prin scrisoarea pîrîtului nr. CN-06/246-889 din 19 mai 2015, fiind recepționat la 20 mai 2015, fapt confirmat prin avizul poștal (f.d. 99-100).

La 19 iunie 2015 reclamantul a prezentat pîrîtului observațiile asupra raportului indicat, prin care a solicitat încetarea investigației cazului, deoarece pe parcursul desfășurării acesteia nu au fost descoperite suficiente probe privind încălcarea prevederilor Legii ce ar justifica aplicarea măsurilor corective sau sancțiunilor (f.d. 24-25).

Prin decizia Plenului Consiliului Concurenței nr. CN-57 din 03 septembrie 2015 s-a constatat încălcarea prevederilor art. 19 alin. (1) lit. a) al Legii concurenței de către SRL „Volta” prin folosirea ilegală parțială a mărcii „1000 KW Centru Comercial”, ce aparține SRL „Eurolumina”, a aplica SRL „Volta” o amendă în mărime de 905 252,91 lei, urmând ca această sumă să fie achitată la bugetul de stat timp de 60 de zile lucrătoare de la data comunicării acesteia cu mențiunea corespunzătoare și remiterea unei copii a actului ce confirmă achitarea, iar în decurs de 3 zile din data recepționării deciziei, s-a dispus ca SRL „Volta” să înceteze utilizarea numelui de domen „paginii web” www.1000kv.md și să informeze Consiliul Concurenței despre înlăturarea încălcării pînă la 01 octombrie 2015 (f.d. 14-18).

Consiliul Concurenței a remis reclamatului -recurent decizia nominalizată prin scrisoarea nr. CN-06/477-1515 din 09 septembrie 2015, fiind recepționată de ultimul la 11 septembrie 2015 (f.d. 13).

Astfel s-a stabilit că decizia enunțată a fost emisă ca urmare a faptului că reclamantul utilizează numele de domen www.1000kv.md în lipsa permisiunii SRL „Eurolumina” de utilizare a mărcii sale, continuarea activității pe domeniul indicat și după cererea prealabilă a „GSP-Lex” prin care s-a solicitat suspendarea activității respective, SRL „Volta” nu a încetat benevol acțiunile de concurență neloială prevăzute de art. 19 alin. (1) lit.a) al Legii concurenței, înregistrînd în anul 2014 o cifră totală de afaceri de 181050582 lei.

Potrivit adevărîței nr. 2606 din 07 septembrie 2009, în beneficiul SRL „Eurolumina” au fost transmise prin cesiune drepturile asupra mărcii cu numărul de depozit 020568 din 12 ianuarie 2007, înregistrate cu nr. 16538 din 14 mai 2008 - „1000 KW Centru Comercial” (f.d. 29, 164-166).

În cadrul examinării cauzei s-a mai constatat că potrivit informațiilor plasate la capitolul „contacte” de pe pagina web www.1000kw.md, posesorul acesteia este SRL „Eurolumina”.

Prin scrisoarea SRL „Volta” nr. 2175 din 28 septembrie 2015, reclamantul a informat pîrîtul despre încetarea utilizării domeniului www.1000kv.md din 11 septembrie 2015, iar la 14 septembrie 2015 a fost depusă o cerere privind lichidarea domeniului dat (f.d. 304).

Nefiind de acord cu decizia Plenului Consiliului Concurenței enunțată mai sus SRL „Volta” s-a adresat în instanța de judecată cu acțiune împotriva Consiliului Concurenței solicitînd anularea deciziei Plenului Consiliului Concurenței nr. CN-57 din 03 septembrie 2015 ca fiind neîntemeiată.

Fiind investită cu judecarea în fond a pricinii date, Curtea de Apel Chișinău prin hotărîrea din 20 aprilie 2017 a ajuns la concluzia respingerii acțiunii ca fiind neîntemeiată.

Verificînd legalitatea hotărîrii Curții de Apel Chișinău din 20 aprilie 2017 prin prisma normelor de drept material aplicabile speței, a argumentelor invocate în cererea de recurs, Colegiul reține că, instanța de fond, la soluționarea pricinii a aplicat

corect normele de drept material, a dat o apreciere corespunzătoare probelor administrate și în cele din urmă emitând o hotărîre întemeiată și legală.

Reieșind din prevederile art. 4 al Legii concurenței noțiunea de concurență neloială este orice acțiune realizată de întreprinderi în procesul concurenței, care este contrară uzanțelor oneste în activitatea economică.

Conform art. 19 alin. (1) lit.a) din Legea concurenței, sunt interzise orice acțiuni sau fapte care sunt de natură să creeze, prin orice mijloc, o confuzie cu întreprinderea, produsele sau activitatea economică a unui concurent, realizate prin folosirea ilegală, integrală sau parțială a unei mărci, embleme de deservire, denumiri de firmă, a unui desen sau model industrial sau a altor obiecte ale proprietății industriale de natură să creeze o confuzie cu cele folosite în mod legal de către o altă întreprindere.

Conform art. 67 alin. (1)-(5) al Legii nominalizate, individualizarea amenzilor prevăzute de prezenta lege se efectuează ținînd seama de gravitatea și durata faptei.

Stabilirea cuantumului amenzii se face prin determinarea nivelului de bază al acesteia, care se va majora în cazul existenței circumstanțelor agravante și se va reduce în cazul existenței circumstanțelor atenuante.

Pentru determinarea nivelului de bază al amenzii, ca bază de calcul se ia cifra totală de afaceri realizată de întreprindere în anul anterior sancționării.

În cazul în care cifra totală de afaceri realizată în anul anterior sancționării nu poate fi determinată, se ia în considerare ultimul an anterior sancționării în care întreprinderea sau asociația de întreprinderi a realizat o cifră de afaceri.

Prin derogare de la Codul contravențional, amenzile pentru încălcarea legislației concurențiale se stabilesc conform prezentei legi.

Articolul 77 alin. (1) al aceleiași Legi prevede că prin derogare de la legea penală, comiterea faptelor de concurență neloială interzise la art. 15-19 din prezenta lege se sancționează de Consiliul Concurenței cu amendă în mărime de pînă la 0,5% din cifra totală de afaceri realizată de întreprinderea în cauză în anul anterior sancționării.

Reieșind din normele de drept material enunțate și conform situației de fapt stabilite, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că prima instanță corect a ajuns la concluzia temeiniciei actului administrativ contestat și netemeiniciei acțiunii înaintate.

Prin urmare, nu pot fi reținute argumentele recurentului referitoare la faptul că pîrîtul a dispus inițierea investigației concurențiale în contradicție cu prevederile art. 14 al Legii concurenței, alin. (2), (5) și (4) care prevăd că acțiunile de concurență neloială interzise prin prevederile art. 15-19 se examinează de către Consiliul Concurenței, la plîngerea privind presupusele acțiuni de concurență neloială depusă de către întreprinderea ale cărei interese legitime au fost lezate, în condițiile stipulate la art. 49 alin. (2)-(4).

Întreprinderea ale cărei interese legitime au fost lezate, poate înainta plîngerea privind presupusele acțiuni de concurență neloială la Consiliul Concurenței în termen de 6 luni de la data la care a cunoscut sau ar fi trebuit să cunoască despre realizarea presupuselor acțiuni de concurență neloială de către o altă întreprindere.

Expirarea termenului de 6 luni prevăzut la alin. (5), constituie temei de refuz de către Consiliul Concurenței de a examina plîngerea, dar nu constituie un impediment pentru adresarea în instanța de judecată în cadrul termenului general de prescripție.

Or, potrivit normelor citate mai sus termenul de 6 luni pentru adresare plîngerii începe a curge de la data la care petiționarul a cunoscut sau ar fi trebuit să cunoască despre realizarea presupuselor acțiuni de concurență neloială de către o altă întreprindere.

Însă, la materialele cauzei nu sunt anexate probe ce ar dovedi că SRL „Eurolumina” a aflat despre încălcarea drepturilor invocate în plîngere anterior datei de 25 martie 2014, sau că aceasta ar fi dispus de o astfel de posibilitate, avînd în vedere că pentru a determina că reclamantul utilizează pagina web cu denumirea [www. 1000kv.md](http://www.1000kv.md), similar celui deținut de petiționar și parțial mărcii deținute de acesta, urma ca petiționarul să cunoască această adresă, fapt care de asemenea nu a fost probat.

Nu pot fi reținute argumentele recurentului în ceea ce privește cererea prealabilă a BAA „GSP-Lex” nr. 03/14 din 04 aprilie 2014, deoarece din conținutul acesteia nu reiese că petiționarul SRL „Eurolumina” ar fi cunoscut despre încălcarea drepturilor expuse în plîngerea sa anterior datei de 25 martie 2014, în cererea prealabilă fiind indicat că despre înregistrarea domeniului reclamantului SRL „Eurolumina” a aflat recent.

De asemenea, nu pot fi reținute și corect au fost respinse de către prima instanță argumentele reclamantului-recurent privind lipsa de competență a pîrîtului pentru examinarea cazului și emiterea deciziei contestate, cu referire la prevederile art. 61 alin. (1) al Legii privind protecția mărcilor. Și aceasta deoarece, respectiva normă instituie modalitatea de reparare prin intermediul instanței de judecată a prejudiciului cauzat prin utilizarea de către un terț a mărcii înregistrate sau care urmează a fi înregistrată, deoarece obiectul deciziei contestate a fost încălcarea dispozițiilor Legii concurenței, și nu protecția mărcii deținute de petiționar, pîrîtul axîndu-se exclusiv pe circumstanțele ce se încadrează în dispozițiile citate mai sus ale Legii concurenței.

Cu referire la legalitatea deciziei contestate, Colegiul reține că deținerea de către reclamant a domeniului www.1000kv.md în contextul în care SRL „Eurolumina” este deținătoarea mărcii „Centrul Comercial 1000kW” și al domeniului www.1000kw.md se încadrează în noțiunea de confuzie, instituită de art. 19 al Legii concurenței, deoarece similitudinea denumirilor utilizate de reclamant în raport cu cele deținute de petiționar -dobîndite anterior - instituie cert o confuzie cu întreprinderea, produsele și activitatea economică a SRL „Eurolumina”, care, reieșind din activitatea de antreprenariat realizată, este concurent cu reclamantul, aceste acțiuni fiind realizate prin folosirea ilegală, parțială a mărcii SRL „Eurolumina”, deținute și utilizate în mod legal de către aceasta.

Or, din materialele cauzei rezultă cu certitudine că, SRL „Eurolumina” a devenit posesorul mărcii „Centrul Comercial 1000 kW” la 07 septembrie 2009, iar posesor al domeniului www.1000kw.md a devenit la 30 decembrie 2008, în timp ce domeniul reclamantului a fost înregistrat ulterior și utilizat din 05 decembrie 2013 (f.d. 303, vol. I), acesta fiind activ pînă la 11 septembrie 2015.

Instanța de recurs mai reține că prin cererea de chemare în judecată reclamantul invocă argumente contradictorii, deoarece, pe de o parte - neagă comiterea faptei imputate acestuia, invocând ilegalitatea în acest sens a deciziei contestate, iar pe de altă parte -susține că încălcarea admisă este minoră și nu urma a fi sancționată, inclusiv ca urmare a nivelului redus de vizitare a paginii web www.1000kv.md și lipsa unor probe referitoare la prejudiciul cauzat petiționarului - situație ce denotă că însăși reclamantul admite comiterea încălcării Legii concurenței care îi este imputată și pentru care i-a fost aplicată sancțiunea.

Nu poate fi reținut nici argumentul reclamantului cu referire la prevederile art. 9 alin. (1) lit. a) al Legii privind protecția mărcilor și necorespunderea clasei pentru care a fost înregistrată marca SRL „Eurolumina” - nr. 35 publicitate, gestionarea afacerilor comerciale, administrarea comercială, lucrări de birou - deoarece acest fapt este relevant pentru determinarea încălcărilor reglementate de Legea privind protecția mărcilor, iar în speță prin utilizarea ilicită, parțială, a mărcii petiționarului SRL „Eurolumina” în modul sus-indicat se instituie o încălcare a dispozițiilor art. 19 alin. (1) lit. a) al Legii concurenței, distinctă de cele reglementate de Legea privind protecția mărcilor.

În acest context, se menționează că sub egida mărcii SRL „Eurolumina”, această întreprindere prestează servicii și realizează mărfuri pe aceeași piață de desfacere ca și cea utilizată de reclamantul SA „Volta”, astfel încât activitatea economică a acestor două întreprinderi sunt plasate sub regimul concurenței, iar acțiunea recurentului este contrară cerințelor Legii concurenței.

Este irelevant și argumentul recurentului referitor la faptul că marca vizată a fost preluată de către SRL „Eurolumina” și nu a apărut ca urmare a activității magazinului comercial al acesteia, deoarece marca respectivă este utilizată de ultima din 07 septembrie 2009, dată din care a și fost utilizată de societatea dată în activitatea comercială, astfel încât se poate afirma că a devenit asimilată anume cu SRL „Eurolumina”.

Sunt neîntemeiate și corect au fost respinse și argumentele recurentului precum că semnul grafic „1000kW” constituie caracteristica tehnică a mai multor produse electrotehnice pentru a indica puterea acestora și sunt utilizate de producător la marcarea și descrierea tehnică a produselor. Și aceasta deoarece, deși simbolul kW semnifică un kilowatt, iar simbolul kV semnifică un kilovolt, în cazul dat este relevant că SA „Volta” a utilizat denumirea domeniului de 1000kv ce instituie confuzie cu marca și domeniul SRL „Eurolumina” - ceea ce constituie o încălcare a dispozițiilor legale ce protejează concurența, fiind cert că nici una din întreprinderile nominalizate nu au utilizat denumirile indicate în vederea semnificării produselor cu tensiunea electrică de 1000000 volți, în cazul recurentului, sau de 1000000 watt, în cazul SRL „Eurolumina”, însă aceste denumiri similare au fost utilizate pentru realizarea mărfurilor de aceeași categorie, fiind cert că în aceste circumstanțe prevederile art. 19 alin. (2) al Legii concurenței, potrivit căruia prezentul articol nu este aplicabil caracteristicilor produsului determinate exclusiv de funcția tehnică pe care o îndeplinesc - sunt inaplicabile speței.

Prin urmare, sunt nefondate trimiterile reclamantului la prevederile art. 7 alin. (1) lit. c) al Legii privind protecția mărcilor.

Referitor la cuantumul sancțiunii aplicate, este de reținut că potrivit art. 67 și art. 77 ale Legii concurenței, competența exclusivă în aplicarea sancțiunii pentru concurența neloială aparține pîrîtului, iar instanța de judecată nu este îndreptățită judecînd cauza în procedura contenciosului administrativ, a diminua sau reduce cuantumul acesteia, competențele instanței la caz fiind de a supune controlului legalitatea aplicării sancțiunii la general, cît și a încadrării cuantumului amenzii aplicate în limitele dispozițiilor legale - în special.

Astfel, dat fiind că suma totală a afacerilor SRL „Volta” pentru anul 2014 - care este precedent celui în care a fost aplicată sancțiunea, a constituit 181 050 582 lei, amenda aplicată în mărime de 905 252,91 lei - constituie 0,5% din respectiva cifră, fapt ce denotă că sancțiunea aplicată se încadrează în cerințele legale, expuse la art. 77 alin. (1) al Legii concurenței.

Or, în speță nu a fost stabilită existența unor circumstanțe atenuante ce urmau a fi reținute de pîrît la determinarea cuantumului amenzii aplicate reclamantului ci, din contra, s-a stabilit că reclamantul a utilizat domeniul sus-indicat pînă la 11 septembrie 2015, respectiv ulterior emiterii deciziei contestate, astfel încît este cert că încălcarea a fost continuă, deși anterior a fost atenționat asupra existenței încălcării, chiar și de către petiționarul SRL „Eurolumina”.

În acest sens nu poate fi reținut nici argumentul recurentului precum că sunt de reținut motivele cererii de ridicare a excepției de neconstituționalitate, din această pricină, în special de rezonabilitate, echitate, echilibru legal și proporționalitate a sancțiunii, deoarece prin decizia Curții Constituționale a RM de inadmisibilitate a sesizării nr. 98g/2016 privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din art. 77 alin. (1) al Legii concurenței din 06 septembrie 2016 a fost declarat inadmisibilă sesizarea privind excepția de neconstituționalitate a sintagmei „din cifra totală de afaceri realizată de întreprinderea în cauză în anul anterior sancționării”, din alin. (1) al art. 77 al Legii concurenței, ridicată de avocatul Chetrușcă Viorel în prezenta cauză (f.d. 275-281).

În aceste condiții, nu pot fi reținute argumentele recurentului precum că instanța de fond la examinarea pricinii nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii în fond și că a aplicat eronat normele de drept material și procedural, deoarece acestea sunt declarative, lipsite de suport legal și probatoriu.

Analizînd întregul material probator administrat în cauză, prin prisma criticilor invocate de către recurent, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide că prima instanță a ajuns la o concluzie justă privind respingerea acțiunii depuse de SRL „Volta”.

Astfel, din considerentele menționate și avînd în vedere faptul că hotărîrea primei instanțe este întemeiată și legală, iar temeiurile invocate de recurent sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține hotărîrea primei instanțe.

În conformitate cu art.445 alin.(1) lit. a) Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de către Societatea cu răspundere limitată „Volta”.

Se menține hotărârea Curții de Apel Chișinău din 20 aprilie 2017, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu răspundere limitată „Volta” împotriva Consiliului Concurenței, intervenient accesoriu Societatea cu răspundere limitată „Eurolumina” cu privire la contestarea actului administrativ.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Nicolae Craiu

Mariana Pitic

Luiza Gafton

Iurie Bejenaru